

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 42 (632), 10. rujna 2023.

KRALJICA

XXIII nedjelja kroz godinu

Znali bi...

*Neki ljudi ne znaju, kako je važno,
da su jednostavno tu.*

*Neki ljudi ne znaju, kako je blagotvorno,
samo ih vidjeti.*

*Neki ljudi ne znaju, kako utješno djeluje
njihov dobrohotni (blagi) smiješak.*

*Neki ljudi ne znaju, kako je ugodna
njihova blizina.*

*Neki ljudi ne znaju, da su jednostavno
dar neba.*

Znali bi, kad bi im mi to rekli.

I. čitanje (Ez 33, 7-9), II. čitanje (Rim 13, 8-10)

Evangelje po Mateju (Mt 18, 15-20)

ZAJEDNICA I NJEZIN UNUTARNJI PROBLEMI

Ako tvoj brat pogriješi...

"Nitko nije otok" – "Što si ti što nisi primio?" Ovo nisu fraze. Ovo je istina koju potvrđuje svačije iskustvo. Ne samo da naše tijelo proističe iz zajedništva nego i naše ideje (Fr. Jeanson). Svi ljudi, svaki čovjek teži prema zajedništvu, a s druge strane kako je teško sačuvati kontinuitet i jednodušnost stvorene zajednice. Čovjek je usmjeren na zajednicu. Ona mu je potrebna, a kada ju stvori tek tada nastaju unutarnji problemi, razilaženja.

Zajedništvo svi žele i svi trebaju, ali ga svi ne grade. Ipak treba postati svjestan da zajedništvo nije nešto što 'pada s neba', nego stvarnost koja nastaje iz ljudskog srca i koja se gradi ljudskim životom. Prva naša zajednica je naša obitelj. A poslije nje se širi drugo zajedništvo. Ljudi se ujedinjuju u zajednicu s velikim entuzijazmom, ali kad splasne entuzijazam (on redovno ne traje dugo) počinje se živjeti realni život.

Životna realnost (svi ljudi pa i kršćani) producira 'sretne' i 'nesretne' ljude. Vrlo važno je postati svjestan osnovice stvorenog zajedništva. Postoje razni oblici zajedništva pa su i tolike različite osnovice tih zajedništva.

Osnovica kršćanskog (crkvenog) zajedništva jest LJUBAV, BOG, ISUS KRIST. Na ovoj osnovici ulazi se u zajedništvo, ova je osnovica hrana i kriterij kršćanskog zajedništva. Sve drugo što je možda različito, sporedno je i ne smije dovesti u pitanje zajedništvo. Znači treba imati svijest osnovice zajedništvu i jedinstvu, a sve drugo spada na pluralnost i sporednost. Ta sporednost ne smije ulaziti u sadržajnost ovog zajedništva.

Ako bi sporednosti (različitosti) ušle u sadržaj kršćanskog jedinstva istopilo bi se jedinstvo. A to se vjerojatno dogodilo u kršćanstvu. Sporednost kršćanskog jedinstva postala je bitnost i tako razdijelila kršćane. Kulture i običaji su razdvojili one iste vjere. Svi smo željni jedinstva, zajedništva, ali je također malo graditelja tog zajedništva. Dobiva se dojam da ga očekujemo kao manu s neba, da se dogodi čudesno bez nas.

Ono se čudesno ipak ne događa. Njega strpljiva i plemenita srca stvaraju. Potrebno je jako puno ljubavi i strpljenja za uzdržavanje i izgradnju zajedništva. Zajedništvo ljubavi nije nešto što je dano i što treba samo čuvati. To je stvarnost koju treba živjeti i razvijati. Čim je trajnost tim se traži i snaga da opstane u svim životnim situacijama. Zajedništvo ljubavi zahtjeva trajno nastojanje i trajno obraćenje. Kao što u nama postoji nagon za zajedništvom postoji u nama i nešto što nas izdvaja od zajedništva, a to je individualizam.

Iz osnovice zajedništva određuje se i pedagogija unutar istog zajedništva. Kršćanstvu je osnovica ljubav, zato mu je i pedagogija ljubav. A zar je moguća istinska pedagogija (odgoj) bez ljubavi? Pedagogija bez ljubavi je više dresura, i ne dopire do dubine ljudskog srca, ljudskog bića. Samo ljubav prodire do ljudske dubine. A to znači da svi pedagoški čini preliveni ljubavlju i dobrotom. Pedagogija bez ljubavi je kao tijelo bez duše.

Kriterij zajedništva, zemaljskog i nebeskog jest ljubav. Ako netko ne ljubi ovdje na zemlji neće ljubiti ni u vječnosti. Sad kroz ovaj život čovjek zasniva sadržaj svoje vječnosti. I tko god ima iskustvo ljubavi taj ima iskustvo vječnosti Božje. Također je iskustvo mržnje i zla iskustvo pakla i zla. Vječnost je bratstvo i prijateljstvo. Zato smo sad tu da se 'naučimo' bratstvu, da se oslobodimo svega što smeta uspostavljanju pravoga bratstva i prijateljstva.

Nitko nije isključen iz bratstva, ali se svatko sam može isključiti. I to je čovjekova vlastita osuda. Ključ bratstva i prijateljstva pa i neprijateljstva je u nama. Koji priželjkuju bratstvo i prijateljstvo i bez njega ostaju, trebaju potražiti razlog u samima sebi, a ne u drugima. Iako često mislimo da su drugi krivi, da nisu prema nama prijateljski raspoloženi. Nikoga se brzo ne smijemo odricati. To očito pokazuje današnje Evanđelje.

Svi smo pozvani da jedni druge spašavamo. Nije vlast ta koja veže i razrješuje međusobnost. To je ljubav. Što ljubav sjedini ovdje bit će sjedinjeno i u vječnosti, a što mržnja razjedini ovdje bit će razjedinjeno i u vječnosti. Bog je prisutan tamo gdje je zajedništvo bratstva i ljubavi. Ovo je objava Biblije. I ljudi koji su živjeli bratstvo doživjeli su i živoga Boga. Onaj koji ljubi ispunio je sav zakon i proroke!

Marijan Jurčević, OP